

Bogat v usmiljenju

Leta 1967 je pesem takrat neznanega country pevca Bobbija Gentry-ja osvojila vrhove lestvic najbolj poslušanih pesmi. Premagala je celo zadnji hit Beatlov. To je bila pesem Oda Billiju Joeu in si je prislužila osem nominacij za gremije.

Znan po svojem južno-gotskem pripovednem slogu je novico o tem, kako je Billie Joe McAllister skočil s Tallahatchie mostu, podal tako, da ni govorila toliko o tragediji samomora kot o brezbržnosti, ki jo je družina, ki je poznala žrtev, pokazala takrat, ko je izvedela za ta strašljiv dogodek.

Oče fanta, ki to pripoveduje, pravi: "Tako ali tako Billie Joe ni imel niti najmanj občutka, podaj mi, prosim, biskvit." Brat se zdi za trenutek pretresen, potem pa brezvestno reče: "Še en kos jabolčne pite bi." Mamo bolj skrbi sprememba vedenja fanta, ki pripoveduje zgodbo: "Otrok, kaj je s tvojim apetitom? Kuhala sem celo dopoldne, pa se nisi niti pritaknil hrane?"

Žal je v resnici naša družba podobna tej družini.

Vsako leto se s samomorom konča življenje 40 tisoč Američanov. Vsakih 13 minut umre en samomorilec. Število samomorov se je od leta 1991 razpolovilo, vendar se njihovo število v Ameriki povečuje. Samomor je drugi najpogostejši vzrok smrti pri mladih med 15 in 34 letom. "In vendar," pišejo v nekem poročilu, "Američani ob tem samo skomignejo z rameni."

Naša brezbržnost se odraža v dejstvu, da duševnih bolnikov ne zdravimo več v bolnišnicah. Naši najbolj bolni bolniki končajo v zaporih in zavetiščih za brezdomce in na urgencah. Kot je v nekem intervjuju dejal Bobbie Gentry, avtor navedene pesmi, je v naši družbi prisotna neka nezavedna krutost, ko

imamo opravka s hudo depresijo ali samomorom.

Kot pravi neki pisatelj: "Z depresijo je tako, da človek lahko preživi skoraj vse, če vidi na koncu neko svetlobo. A depresija je tako zahrbtna, da onemogoči, da bi videli luč. Megla, ki jo ustvarja, je podobna, kot bi živeli v kletki brez ključa."

K sreči v sredo vse te žalosti prihaja današnji evangelij – beseda, ki pomeni dobro novico. Govori o svetlobi, ki prodira v globino naše teme. Govori o Bogu, ki je "tako ljubil svet, da je poslal svojega edinega Sina." Govori o upanju, ki je tako veličastno – večno življenje z Bogom – da lahko dvigne človeški duh in ga poveže z virom vsega živega.

Janezov evangelij se vrti okrog Njega, ki ga je oče poslal, da bi ponovno zanetil ogenj v naših srcih, da bi našli moč, da bi ponovno verovali, da bi ponovno sprejeli življenje, in da bi pregnal demone teme. Še bolj kot vse to je dobra novica: ni najpomembnejše, kaj moramo narediti, da si to zaslužimo. Namesto tega govori le, kaj Bog brez plačila naredi za nas. Pošlje svojega Sina. Pošlje svojega Sina, da bi na lastne oči videli to, o čemer govori sveti Pavel, ki piše, da je naš Bog bogat v usmiljenju. Opisuje tebe in mene, ki naju je obudil Kristus. Povrh vsega vsakomur izmed nas pravi Božje ročno delo.

Naj nam Bog da milosti, da bomo v tem postu ponovno odkrili globine Božje ljubezni do vsakogar izmed nas, posebej tistih, ki so potopljeni v bolečino depresije, v upanju, da lahko ustvarimo občutek poslanstva v naši družbi, da v prihodnosti ne bi bilo več tragedij, kot je bila Billijeva.

avtor: T. Wolgamot

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>